

Wat moet ik doen?

*"Leer mij, HEERE, de weg van Uw inzettingen,
en ik zal hem onderhouden ten einde toe" (Ps. 119:33).*

Geen enkele, trouwe christen zal er aan denken om een weg te gaan of iets te doen, voordat hij een aanwijzing van de Heere heeft ontvangen. Wij moeten nooit in onzekerheid handelen, maar kunnen beter wachten, totdat wij volkomen zeker zijn van een zaak. "Wat moet ik doen? Ik ben in de grootste onzekerheid, welke weg ik moet inslaan", zei eens iemand tegen zijn vriend. "Doe dan helemaal niets", was het wijze antwoord.

Zo nu en dan hoort men gelovigen in zo'n geval spreken over de "vinger van de Voorzienigheid", waarmee zij omstandigheden bedoelen die zich voor hen gunstig lijken te ontwikkelen. Toch is het niet juist voor een christen om zich door de omstandigheden te laten leiden. God wil ons zonder twijfel op Zijn tijd door Zijn aanwijzingen te kennen geven wat Zijn gedachten zijn en onze weg bepalen.

Maar wij moeten zo met Hem in gemeenschap zijn, dat wij die aanwijzingen ook op de juiste wijze interpreteren, anders zullen wij de ervaring opdoen, dat datgene wat wij voor een "uitweg van de Voorzienigheid" hielden in werkelijkheid dikwijls niets anders was dan een deur, waardoor wij de weg van gehoorzaamheid aan Zijn Woord verlieten.

De uiterlijke omstandigheden moeten, evenals onze innerlijke indrukken, steeds in de tegenwoordigheid van God worden overwogen en door het licht van Zijn Woord warden beoordeeld. Doen we dat niet, dan kunnen die omstandigheden ons op de ergste dwaalwegen brengen.

Jona kan het wel als een bijzondere besturing van de Voorzienigheid gezien hebben, dat er een schip lag dat naar Tarsis zou gaan. Was hij echter in gemeenschap met God geweest, dan zou hij helemaal geen schip nodig hebben gehad.

Kortom, het Woord van God is de enig juiste maatstaf en toetssteen voor alles wat we van plan zijn te doen. "Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht voor mijn pad".

Uit "Der Herr ist nahe"